

[Hartel.]

Vi mener principielt, at der er noget uheldigt i, at man giver Tilskud til en Sænkning af den faste Beskatning fra den fælleskommunale Fond, idet denne for en væsentlig Del faar sine Indtægter netop ved en Paaligning paa fast Ejendom. Det virker noget pudsigt, for ikke at sige lidt molboagtigt, at udskrive faste Skatter og saa bruge dem til Lettelse af andre faste Skatter. Men naturligvis, kan intet andet opnaas, kan vi ogsaa tiltræde denne Fremgangsmaade i Betragtning af den Lettelse, der kan opnaas ved det. Men vi vilde langt foretrække Venstres Forslag, saaledes som det foreligger her til Behandling i Dag, idet det baade hviler paa et mere rationelt Grundlag og stiller et betydeligt større Beløb til Raadighed. Man fortsætter jo ved det Forslag den Kriselovgivning, som blev paabegyndt ved Forliget af 31. Januar 1933, saaledes som den ærede radikale Ordfører (Rasmussen [Gylling]) for et Øjeblik siden berørte det.

Det kan ikke nægtes, at den Tredobling, ja vel snart Firdobling af den faste Beskatning — „fast“ lyder pudsigt i denne Forbindelse —, der har fundet Sted siden Tiden før Krigen, er en Urimelighed og en Uret over for det danske Landbrug. Det, vi ønsker, er en Ejendomsbeskatning, som hviler paa bestemte, fastlagte Promiller, og at en Stigning i denne Beskatning kun finder Sted derved, at det Grundlag, hvoraf Promillen udredes, nemlig Ejendomsværdien, er steget ved nye Ejendomsvurderinger, men ellers maa selvfølgelig Promillen ligge fast. Om man i denne Forbindelse skulde gaa over til at stryge selve Bygningskatten og kun beholde Grundskatten, var ogsaa en Overvejelse værd, idet Bygningsbeskatningen i sig selv er et irrationelt Moment i Ejendomsskatte Lovgivningen.

Saaledes som den faste Ejendomsbeskatning har udviklet sig og i den Krisesituation, som Landbruget nu i mange Aar har befundet sig i, har det kun kunnet føre til, at disse Skatter har maattet betales ved Hjælp af ny Gældsstiftelse. Man har jo ikke andet at udrede sine Skatter med end Indkomsten, og naar Indkomsten svigter, ja, saa er der kun een Udvej, hvis man ikke skal gaa fra Ejendommen: at stifte Gæld — og det kan ikke være Hen-

sigten med en fornøftig Beskatning at tvinge dette Alternativ frem. Derfor mener jeg, at det maa anses for rimeligt som en midlertidig Foranstaltning her at søge denne Ejendomsskattebyrde lettet, og jeg vil ogsaa meget haabe, at det Løfte, som den højtærede Finansminister gav sidste Aar, da vi behandlede et konservativt Forslag om en Lettelse af Beskatningen paa fast Ejendom, et Forslag, som vi ogsaa tiltraadte, om, at denne Sag vilde blive taget op til virkelig Overvejelse i Skattekommissionen, vil blive holdt, og at det vil føre til et for Landbruget gunstigere Resultat end det, der hidtil har været Tale om.

Det, som er det uheldige ved at stille Lettelsen i Forhold til Afkastningsevnen, er, at Beparelser i Driften, Indskrænkninger, Unladelser af at foretage Reparationer og anskaffe nyt Materiel tilsyneladende skaber en bedre Forrentning, og derved formindskes Lettelsen, men i Virkeligheden er de paagældende Ejendomsbesiddere jo ikke af den Grund blevet bedre stillet. Derfor vil det eneste rigtige være, at man søger at naa frem til en effektiv Sænkning af den faste Beskatning og en Fastlæggelse af Promillerne, saaledes at Landejendomsbesiddere ved, hvad de har at regne med, og at det kun er en Forøgelse af Ejendomsværdien, der medfører en Forhøjelse paa denne Skattekonto.

Oluf Pedersen: Regeringsforslaget og Partiet Venstres Forslag er Udtryk for den samme Tankegang. Efter Venstres Forslag flytter man om paa nogle Millioner fra Grund til Indkomst og Formue. Efter Regeringens Forslag fordeler man, hvad der er udskrevet paa Personer, Bygninger og Grund, til en Del af Grundbesiddere. Det sidste er mere snedigt. Det er jo Penge, som er opkrævet, og som nu næsten falder ned ovenfra. Jeg synes imidlertid, at man burde nedsætte Udskrivningen i Stedet for at betale det for meget udskrevne til helt andre end dem, hos hvem man uretmæssigt har udskrevet for meget. Intet af de to Forslag er betydningsfuldt i Realiteten. Vi udskrev i 1937—38 ca. 975 Mill. Kr. i Skat her i Landet, og meget kan det vel ikke betyde, om man flytter om paa 1 à 2 pCt. af dette Beløb.